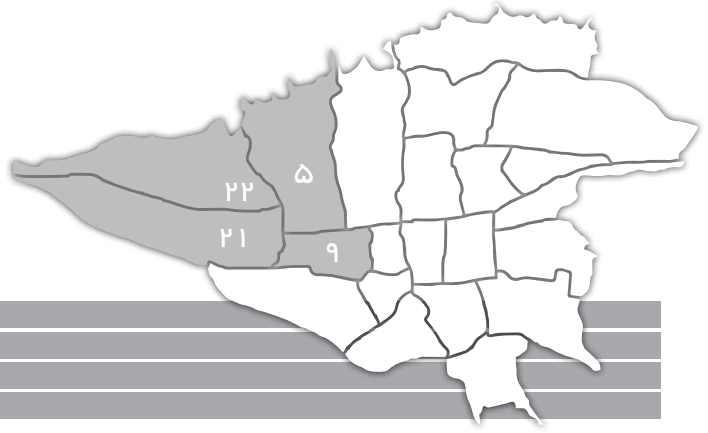

وضعیت مسیرهای تردد عابران پیاده در غرب تهران را بررسی کرده ایم

داستان پیاده‌روها

روزگاری، پیاده‌روها در شهر و محله، اصلی‌ترین مسیر جابه‌جایی و تردد شهرنشینان و اهالی محسوب می‌شدند. مسیرهایی پیوسته و عریض که الگوهای معماری شهری و بخشی از هویت جمعی محدوده جغرافیایی مشخصی را نمایان می‌ساختند.

- دوشنبه
- ۱۳ بهمن ۱۳۹۹
- سال شانزدهم / شماره ۷۸۹
- صفحه ۱۶

برگزاری دومین جشنواره «خیابان ورزش و شهر در دست بچه‌ها»

بخند و شادی کن!

صفحه ۶

عکس: احمد سیدپور

زباله‌های الکترونیکی و لامپ‌های ال ای دی پایتخت در منطقه ۲۲ بازیافت می‌شوند

کارخانه استخراج طلا

میزان تولید پسماند مربوط به لامپ‌های کم‌مصرف، همانند دیگر پسماندهای الکترونیکی به سبب کاربرد...
صفحه ۴

بازیکن سابق تیم ملی و مربی استقلال:

غرب تهران قطب فوتبال پایتخت است

تیم «استقلال» که در سال‌های گذشته در زمین باشگاه «فت تهرانسر» تمرین می‌کرد، مدتی است که به این مجموعه ورزشی منطقه ۲۱ برگشته است و دوباره در اینجا تمرین می‌کند. هفته گذشته بود که...
صفحه ۵

با تبلیغات در **پهنه غرب** درست به هدف بزنید

جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید
شرح در صفحه ۳

ویژگی‌های پیاده‌رو استاندارد

ویژگی‌های اصلی یک پیاده‌رو شامل ایمنی، امنیت، زیبایی، پیوستگی، کوتاهی و راحتی است.

مشخصات
فیزیکی عابران از جمله اندازه مختلف گروه‌های انسانی (مرد، زن، کودک بر حسب سانتیمتر)، ابعاد حرکتی اشخاص نابینا، ابعاد فیزیکی صندلی‌های چرخدار و پهنای بدن عابران در شرایط حمل بارهایی مانند چمدان و وسایل سنگین نیز در طراحی پیاده‌روها باید مورد توجه قرار گیرد.

مسیرهای پیاده‌رو، دوچرخه‌رو و سواره باید جدا از هم طراحی شود.

عرض و شیب پیاده‌روها و با حواشی آنها یا توجه به نوع راه، کاربری محدوده و وجود رسانه‌ها تعیین می‌شود.

پوشش پیاده‌روها باید از مصالح سخت، پایدار و غیرلغزنده باشد و کف‌سازی به‌صورت ویژه اجرا شود تا در مواقع خطر و بحران، امدادسانی را به مخاطره نیندازد.

جنس پیاده‌رو در عرض و طول آن باید یکسان باشد.

در پیچه‌ها و شبکه‌های فلزی تا جایی که امکان دارد باید به دور از مسیر اصلی تردد عابران و در حاشیه پیاده‌روها تعبیه شود.

وضعیت مسیرهای ترده عابران پیاده در غرب تهران را بررسی کرده ایم

داستان

پیاده‌روها

روزگار، پیاده‌روها در شهر و محله، اصلی‌ترین مسیر جابه‌جایی و تردد شهروندان و اهالی محسوب می‌شدند.

مسیرهایی پیوسته و عرض کم الگوهای معماری شهری و بخشی از هویت جمعی محدوده جغرافیایی مشخصی را نمایان می‌ساختند. گذر زمان و افزایش جمعیت، نمای شهر و محله‌ها را دگرگون کرد. بارزترین اثر ایسن دگرگونی را می‌توان در کمیت و کیفیت پیاده‌روها دید که اغلب جایشان را به بزرگراه‌ها و خیابان‌های تو در تو داده‌اند و به این ترتیب از فضاهای عمومی و عرصه‌های باز پیاده‌محور در محله‌ها کاسته شد. آلودگی هوا، ترافیک و کاهش میزان تعاملات محلی از مهم‌ترین پیامدهای بی‌توجهی به پیاده‌محوری در شهر و پیاده‌روسازی است که در این گزارش به بررسی ابعاد مختلف آن در محدوده غرب پایتخت از نگاه کارشناسان و مسئولان شهری پرداخته‌ایم.

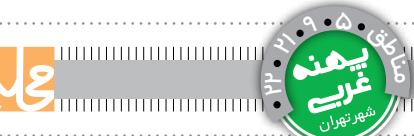

مهدی امینی کارشناس ارشد شهرسازی و معماری

نگاه کارشناس

فقدان تخصص در پیاده‌روسازی

پیاده‌روها، ظرفیت‌های مؤثری در تأمین ایمنی عابران و ایجاد کاربری‌های فرهنگی و تفریحی هستند. «مهدی‌امینی»، کارشناس ارشد شهرسازی و معماری، با بیان این مطلب می‌گوید: «با افزایش جمعیت و بهره‌گیری روزافزون از خودروهای گوناگون، عرصه پیاده‌روها کوچک‌تر شد. آنقدر که تعاملات اجتماعی و گروهی، برگزاری فعالیت‌های فرهنگی، خانوادگی و تفریحی نیز کاهش محسوس یافت. همه این عوامل در نهایت منجر به از بین رفتن سرزندگی و پویایی محیط و فضاهای باز شد. همچنان که در تهران و اغلب معابر محله‌های شاهد پیاده‌روهای کم‌عرض با حاشیه‌های اندک از فضای سبز هستیم، پیاده‌روهایی که از استانداردهای جهانی شامل مصالح، طراحی عرصه، به کارگیری خلاقیت و دانش با هدف اجتماع‌پذیری و خاطرآفرینی، توجه به تردد عابرانی با محدودیت‌های جسمی متفاوت، احیای ظرفیت‌های گردشگری و هویتی فاصله‌های بسیار دارند و می‌توان با تکیه بر تحقیق، پژوهش و آمار مدعی بود که پیاده‌روسازی در پایتخت تخصصی نیست.» امینی ادامه می‌دهد: «با شیوع کرونا، کاستی‌ها و معایب طراحی و شکل‌بندی پیاده‌روهای پایتخت بیشتر نمود پیدا کرد. چراکه عرض محدود پیاده‌روها، فضا برای اجرای فاصله‌گذاری‌های فیزیکی یا استفاده از دوچرخه به‌عنوان وسیله نقلیه پاک و ایمن را در شرایط بحران بهداشتی فراهم نمی‌کرد. بنابراین، پاندمی «کووید ۱۹» سبب شد تا در کلانشهرها، مدیران شهری به فکر افزایش کیفیت کالبدی پیاده‌روها باشند. این در حالی است که متأسفانه در تهران، ما هنوز شاهد روشنائی‌های نامناسب در برخی پیاده‌روها، بهسازی انجام نشده ویژه معلولان و بسیاری از مؤلفه‌های اجرا نشده هستیم. دسترسی به کاربری‌های مطلوب، فواصل پیاده‌روی معقول، امنیت و ایمنی، جذابیت‌های دیداری و هویتی، میزان و درجه آلودگی صوتی و هوا، دسترسی به فضاهای عمومی، رویت‌پذیری، قابلیت اجرای حاشیه‌های سبز افقی یا عمودی، امکانات و تجهیزات شهری و تفریحی و پیوستگی با سایر عناصر شهر از جمله مهم‌ترین و بدیهی‌ترین شاخص‌های یک پیاده‌رو استاندارد در شهرسازی مدرن در نظر گرفته می‌شوند. شاخصه‌هایی که با بررسی هر یک و نگاه به محیط پیرامون، متوجه کمبودهای جدی آن می‌شویم.»

پیاده‌روهای غرب تهران در گذر زمان

با توجه به زراعی بودن اغلب زمین‌های محدوده غرب تهران و بافت روستایی، در گذشته و پیش از آغاز ساخت‌وسازهای شهری، پیاده‌روهای خاکی به‌صورت باریکه راه‌هایی بودند که کهن‌ترین شیوه جابه‌جایی افراد را نمایان می‌کردند. مسیرهای متصل و طولانی که نظام کالبدی نشان بر اساس مقیاس انسان استوار بود و بیشتر با نام «کوچه باغ» شناخته می‌شدند یا به شکل معابر تنگ در قلعه‌ها جلوه می‌کردند. مانند قلعه «جی» که هنوز بقایای محدودی از آن را در محدوده خیابان‌های «هرمان» و «کمیل» در منطقه ۹ می‌توان دید. به گواه تاریخ‌نویس‌هایی از شهر، احداث پیاده‌رو به شکل و شمایل نزدیک به امروز در تهران به حدود ۸۰ سال پیش بازمی‌گردد. این پیشینه تاریخی در غرب تهران با توجه به موقعیت قرارگیری فرودگاه بین‌المللی «مهرآباد»، میدان بزرگ «آزادی» و سپس ساخت برج‌های مسکونی و تجاری پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، عدد ۶۰ سال قبل را نشان می‌دهد. نخستین پیاده‌روهایی که مرزشان با معابر سواره‌رو بعد از ورود چهارپایان، گاری، درشکه، کالسکه عوام و اشرف و ماشین دودی جدا شد، این شکل از پیاده‌رو و خیابان بیشتر در مناطق مرکزی شهر احداث می‌شد که بعدها با گسترش و توسعه زندگی نوین شهری از خیابان‌های «ولی‌عصر(عج)»(ع)، «آزادی» و سپس «شمشیری» و «بازار» به سایر مناطق و محله‌ها نیز راه یافت.

پیاده‌روسازی در محله‌های متعدد منطقه محقق شده که حاصل امکان‌سنجی و نیاز شهروندان بوده است. این در حالی است که منطقه ۵ با تهیه شناسنامه برای هر پیاده‌رو و معبر، به دنبال احیای هویت پیاده‌روها و شناسایی نواقص و کمبودهای آن است تا در کمترین زمان به بهترین نتیجه دست پیدا کنیم.»

معیاب و مشکلات پیاده‌روها، طی اجرای طرح «پیمایش محلی» انجام شده است. البته نکته قابل توجه درباره پیاده‌روهای منطقه این است که بیش از ۷۰ درصد آنها با عرض کمتر از ۳ متر هستند که همین عرض کم بر کیفیت آنها تأثیری بسزا دارد. او همچنین خاطر نشان می‌کند: «شهروندان برای گزارش مشکلات و معضلات مرتبط با موضوع پیاده‌روهای محله خود می‌توانند با سامانه ۱۳۷ تماس بگیرند.»

مناطق تهران با بیشترین تعداد محله است که طول پیاده‌روهای آن به بیش از ۲۵۰ هزارمترمربع می‌رسد. «امیر قاسمی»، رابط شهروایاران منطقه، متغیر بودن سیاست‌های مدیریت شهری در دوره‌های مختلف را یکی از مهم‌ترین دلایل غیرتخصصی اجرا شدن پیاده‌روسازی می‌داند و می‌گوید: «استاندارد طراحی و اجرای پیاده‌رو در شهرسازی و معماری شهری مشخص و مدون است. استانداردی که در اغلب پیاده‌روهای منطقه ۵ نادیده گرفته شده است و برای رسیدن به ایده‌آل در آن نیازمند اجرای طرح‌های ضربتی هستیم. برای نمونه، پیاده‌روهای محدوده محله «پونک» حدفاصل میدان پونک تا خیابان «میرزا بابایی» به سبب وجود واحدهای تجاری متراکم، پرزدحام هستند و نمای بصری آشفته‌ای دارند. عرض کم آنها پاسخگوی میزان بار جمعیتی آن نیست. این رویه در پیاده‌روهای بلوار «آب‌تالله کاشانی» نیز دیده می‌شود.» قاسمی می‌افزاید: «مناسب‌ترین پیاده‌روهای منطقه با توجه به ایمن بودن، نمای بصری مناسب و دارا بودن پتانسیل

صدور شناسنامه برای پیاده‌روهای منطقه

منطقه ۲۱ با ۵ هزار و ۱۵۶ هکتار مساحت، یکی از جدیدترین مناطق شهری تهران محسوب می‌شود که بیشترین طول بزرگراهی و معابر شریانی درجه یک را در کنار کمترین میزان طول پیاده‌روهای شهری (۱۵۰ کیلومتر) در خود گنجانده است. «مهرداد آبابی»، سرپرست معاونت فنی و عمران شهرداری منطقه، در این‌باره می‌گوید: «در فرهنگ معماری شهری آنچه اهمیت دارد، «نشان» است که باید همه عناصر و عوامل یک شهر با هدف ارتقای کیفیت زندگی آن، در تعامل و تبادل با هم باشند. همچنان که ما نیز در منطقه ۲۱ با اجرای فعالیت‌های عمرانی از جمله رفع اختلاف سطح، ایجاد پیوستگی، مناسب‌سازی معبر ویژه توانیابان (به طول ۴ کیلومتر) به دنبال ارتقای کیفیت زندگی شهروندان هستیم.»

منطقه ۲۲ نیز با مساحت ۶ هزار و ۲۰۰ هکتار در میان برج و سازه‌های بلندمرتبه محصور مانده و اغلب به سبب دسترسی‌های خودرو محور با میزان اندک پیاده‌رو (۱۷۰ کیلومتر) مواجه است. شناخته شده‌ترین پیاده‌روی این منطقه با حاشیه دریاچه «چیتگر» است که البته در حال حاضر به دلیل شیوع «کرونا» کمترین میزان استقبال را دارد.

پیاده‌روهای منطقه به بیش از ۱۷۳ هزارمترمربع می‌رسد که ناحیه ۲ با ۸۷ هزار و ۳۰۰ مترمربع بیشترین طول آنها را در بر گرفته است. از سویی با توجه به سیاست نوین مدیریت شهری منبئ بر انسان‌محور بودن معابر شهر، اقدامات نوسازی و بهسازی بیش از ۲۰۰ مترمربع از پیاده‌روها پر تردد و حاشیه معابر اصلی منطقه در سال جاری در دستور کار قرار گرفته است.» فرهادیان ادامه می‌دهد: «یکی از پارامترهای استانداردسنجی پیاده‌روها، وجود مسیرهای دوچرخه‌رو است که در فاز نهایی، طول آنها در منطقه به بیش از ۸ هزار و ۲۰۰ مترمربع افزایش خواهد یافت که البته بیشترین عملیات احداث آن به محله استادمعین مرتبط می‌شود. بهسازی بیش از ۸ هزارمترمربع ویژه افراد توانیاب و ۲ هزارمترمربع نصب بلوک‌های بتنی در پیاده‌روها از دیگر اقدامات منطقه به شمار می‌آید که در پی شناسایی پیاده‌روهای این منطقه می‌گوید: «مساحت کلی

فرزاد فرهادیان معاون فنی و عمران شهردار منطقه ۹

ابتکار سرمربی سابق تیم ملی تیراندازی و هم محله‌ای ما در راهاندازی یک باشگاه ورزشی

تمرین تیراندازی در انبار متروکه

مهدی اسماعیل پور

یکی از نقاط ضعف منطقه ۲۱ کمبود مراکز تفریحی و ورزشی است. برخلاف مناطق همجوار به‌ویژه منطقه ۲۲

که چند سالی است به لطف سیاست‌های کلان شهری و جذب سرمایه به قطب گردشگری تهران تبدیل شده است، منطقه ۲۱ شرایط خوبی ندارد. در چنین شرایطی یکی از مربیان سابق تیم ملی «تیراندازی» که چند سالی است در «تهرانسر» سکونت دارد، در یک حرکت جالب، یکی از انبارهای متروکه و بدون استفاده آموزش و پرورش در محله تهرانسر را به نخستین و تنها باشگاه و آموزشگاه تیراندازی در غرب تهران تبدیل کرده است. هرچند قرار است افتتاحیه رسمی «باشگاه تیراندازی زائر» سال آینده و هم زمان با روز «معلم» برگزار شود؛ اما چند هفته‌ای است که کارش را در تهرانسر، خیابان «قباد» کوچه «فتی و حرفه‌ای امید» آغاز کرده و مورد استقبال شهروندان هم قرار گرفته است. هفته گذشته «مصطفی بیگی»، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه، بازدیدی از این مجموعه داشت و قرار شد به مناسبت ۲۲ بهمن، یک دوره مسابقه تیراندازی در این مرکز ورزشی-تفریحی برگزار شود. در ادامه با فعالیت این باشگاه تیراندازی و امکانات و شرایط آن در گفت‌وگو با «محمد زائررضایی» بیشتر آشنا می‌شویم.

«محمد زائررضایی» از سال ۱۳۹۵ تاکنون در منطقه ۲۱ و محله تهرانسر سکونت دارد و همین موضوع هم موجب شده است تا به فکر راهاندازی چنین مجموعه‌ای بیفتد. سرمربی سابق تیم ملی تیراندازی در این‌باره به همشهری محله می‌گوید: «با توجه به اینکه چند سالی است ساکن تهرانسر هستم و حدود یک دهه مربی تیم ملی بودم، احساس کردم که در منطقه ۲۱ و حتی غرب تهران به چنین باشگاهی نیاز داریم. غیر از مجموعه ورزشی «آزادی» در مناطق ۵، ۹، ۲۱ و ۲۲ هیچ سالن و باشگاه تیراندازی با «تنگ» و «تیانچه» وجود ندارد. این در شرایطی است که اغلب ورزشکاران رشته تیراندازی ساکن غرب تهران هستند.

از تهران و شهرهای دیگر مانند خراسان و اردبیل و بوشهر برای تمرین می‌آیند و هم میزبان شهروندان و خانواده‌هایی است که هدفشان تفریح و سرگرمی و یادگیری است.»

یک ورزش و تفریح خانوادگی

هنگام گفت‌وگو ما، یک خانواده ۳ نفره وارد سالن می‌شوند و دختر کوچک و خردسال‌شان در کنار یکی از مربیان آغاز به یادگیری مقدماتی و سپس تیراندازی می‌کنند؛ رضایی که متوجه تعجب ما از این موضوع شده است، می‌گوید: «برخلاف گمان خیلی‌ها، تیراندازی با تفنگ و تیانچه، ورزش سخت و تنها ویژه بزرگسالان نیست. از کودک ۷ ساله تا یک فرد ۷۰ ساله می‌توانند این ورزش مفرح و جذاب را تجربه کنند. در حقیقت، تأثیر این ورزش بر روی کودکان بیشتر است. تیراندازی به افزایش تمرکز و کسب آرامش کمک می‌کند. با توجه به اینکه در تیراندازی هم جسم و هم ذهن درگیر است، برخلاف ظاهر آرامی که دارد، انرژی زیادی می‌خواهد و به تخلیه انرژی افراد کمک می‌کند. حتی افراد مسن هم می‌توانند این ورزش را تجربه کنند. در کشورهای اروپایی، مسابقاتی برای رده‌های سنی ۴۵ یا ۶۰ سال به بالا برگزار می‌شود و این‌گونه نیست که تنها برای یک رده سنی مشخص باشد. اینجا برای آقایان و بانوان امکانات وجود دارد و خانواده‌ها می‌توانند در کنار هم از این ورزش و تیراندازی با تفنگ و تیانچه لذت ببرند. در حال حاضر، سالن تیراندازی ۸ لاین دارد که با توجه به ایمنی «کرونا» و لزوم رعایت پروتکل‌های بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی، تعداد لاین‌ها را ورزشکاران حرفه‌ای و تیم ملی است و چندان جنبه تفریحی ندارد، نیاز به یک باشگاه و آموزشگاه تیراندازی که هم برای حرفه‌ای‌ها باشد و هم افراد آماتور، به شدت احساس می‌شد. آموزش و پرورش منطقه ۹ یک انباری متروکه و بی‌استفاده در تهرانسر داشت که پیشنهاد داریم. غیر از مجموعه ورزشی «آزادی» در مناطق ۵، ۹، ۲۱ و ۲۲ هیچ سالن و باشگاه تیراندازی با «تنگ» و «تیانچه» وجود ندارد. این در شرایطی است که اغلب ورزشکاران حرفه‌ای و شاگردان خود در تیم ملی و یادگیری این رشته کودکی و نوجوانی است. با این

باشگاهی برای پرورش استعدادها و ارتقای سرانه ورزش محله

«محمد شمس‌آبادی»، رئیس اداره ورزش شهرداری منطقه ۲۱، درباره راه‌اندازی نخستین باشگاه تیراندازی با تفنگ و تیانچه در محله تهرانسر به همشهری محله می‌گوید: «به همت یکی از ورزشکاران خوب و خوشنام منطقه که خود ساکن تهرانسر و سرمربی تیم ملی بوده است، نخستین باشگاه تیراندازی با تفنگ و تیانچه در منطقه راه‌اندازی شده است. این باشگاه می‌تواند به محلی برای پرورش و آموزش استعدادها و پتانسیل‌ها باشد و به پایگاهی در غرب تهران تبدیل شود. راه‌اندازی یک سالن تیراندازی که هم جنبه ورزشی دارد و هم تفریحی یک اتفاق خوب در منطقه ۲۱ و تهرانسر است و ما به مراکز از این دست نیاز داریم. قرار است مسابقات تیراندازی منطقه به مناسبت «۲۲ بهمن» در این باشگاه برگزار شود تا هم مردم محله بیشتر با این مرکز آشنا شوند و هم یک دوره مسابقه متفاوت و جذاب را برای شهروندان داشته باشیم. امیدوارم این همکاری ادامه داشته باشد و بتوانیم با کمک هم به پیشرفت و ارتقای ورزش منطقه کمک کنیم.»

وجود ورزشکارانی داشتیم که از ۲۳ تا ۲۵ سالگی آغاز و به تیم ملی راه پیدا کردند و این به استعداد و میزان علاقه و پشت‌کار شخص بستگی دارد.»

تعرفه آموزش تیراندازی

نکته‌ای که در این میان وجود دارد، موضوع هزینه‌های چنین ورزش‌هایی است. به‌ویژه اینکه منطقه ۲۱ خیلی مرفه‌نشین نیست. رضایی درباره تعرفه‌ها و هزینه‌های این ورزش می‌گوید: «کسانی که برای آموزش یا تفریح به اینجا می‌آیند، لازم نیست چیزی همراه داشته باشند. برای مثال، برای خوشان لباس و کفش و اسلحه تهیه کنند. در اینجا همه چیز در اختیارشان قرار می‌گیرد. تعرفه‌ها هم مناسب است. افرادی که برای تفریح و سرگرمی می‌آیند، تعرفه ما همسراه با آموزش مقدماتی و ارائه وسایل مورد نیاز، جلسهای ۵۰ هزار تومان است که شرایط هم برای تخفیف ۱۰ تا ۲۰ درصدی در نظر گرفته شده است تا این مبلغ به ۴۰ هزار تومان کاهش پیدا کند. تعرفه برای آموزش و تیراندازی در ۱۰ جلسه ۴۰۰ هزار تومان، ۸ جلسه ۳۲۰ هزار تومان و برای ۶ جلسه ۱۷۰ هزار تومان است. تعداد جلسات متغیر و به انتخاب و نظر فرد بستگی دارد و همان‌گونه که گفتیم، تخفیف‌هایی نیز در نظر گرفته شده است. مدت زمان جلسه‌ها در مقدماتی یک ساعت، نیمه حرفه‌ای یک ساعت و ۸ دقیقه و حرفه‌ای ۳ تا ۴ ساعت است. با توجه به اینکه همه امکانات و تجهیزات در اختیار افراد قرار می‌گیرد، نیاز به هیچ هزینه و خرید دیگری ندارند. ساعت کار این باشگاه در ۶ ماه جلسه‌ای ۱۷۰ ساعت تا ۹ شب و در ۶ ماه دوم از ۸ صبح تا ۸ شب است. برای رده سنی ۷ تا ۱۵ سال، تفنگ مناسب وجود دارد و ۱۵ سال به بالا می‌توانند با توجه به نظر خودشان برای آموزش و تیراندازی از تفنگ یا تیانچه استفاده کنند. دلیلش هم این است که تیانچه باید با تفنگ ورزشکار و آموزش حرفه‌ای تأسیس‌شده بالاترین سطح یعنی تیم ملی است. برای این منظور بهترین مربیان و قهرمانان تیراندازی را داریم. بهترین سن برای آغاز و یادگیری این رشته کودکی و نوجوانی است. با این

یک کافه خاص برای افراد مبتلا به سندروم داون فرصت‌های شغلی جذابی ایجاد کرده است

کسب و کار به سبک بچه‌های خاص

فریا روشانی

«اگر می‌خواهید کسی را یک روز سیر کنید به او ماهی بدهید، اما اگر قرار است برای همیشه ماهی داشته باشد، به او ماهیگیری یاد دهید.» اکنون مصداق بارز این ضرب‌المثل فعالیت گسترده کافه «داون‌تیسیم» در ریایچه «شهدای خلیج‌فارس» است. این کافه با ایجاد فرصت‌های مختلف شغلی بستری برای حضور افراد دارای بیماری «سندروم داون» و «اوتیسم» در جامعه فراهم کرده است که حتی از طریق آن درآمد هم کسب می‌کنند. این کافه تنها کافه‌ای در دنیا است که گردانندگان آن، توان یابان مبتلا به سندروم داون و اوتیسم هستند و اکنون بدون هیچ‌گونه حمایت از سوی سازمان‌های دولتی برای این بچه‌ها کار آفرینی کرده است. «کرج» یا شرق تهران می‌آیند، در کافه

موفقیت یک‌شبه ندارند و کسب و کارشان را قدم به قدم جلو می‌برند تا به مقصد برسند و برگردند پشت‌سرشان را نگاه کنند. به روزهایی که گذرانده و موهبی که پشت‌سر گذاشته‌اند.»

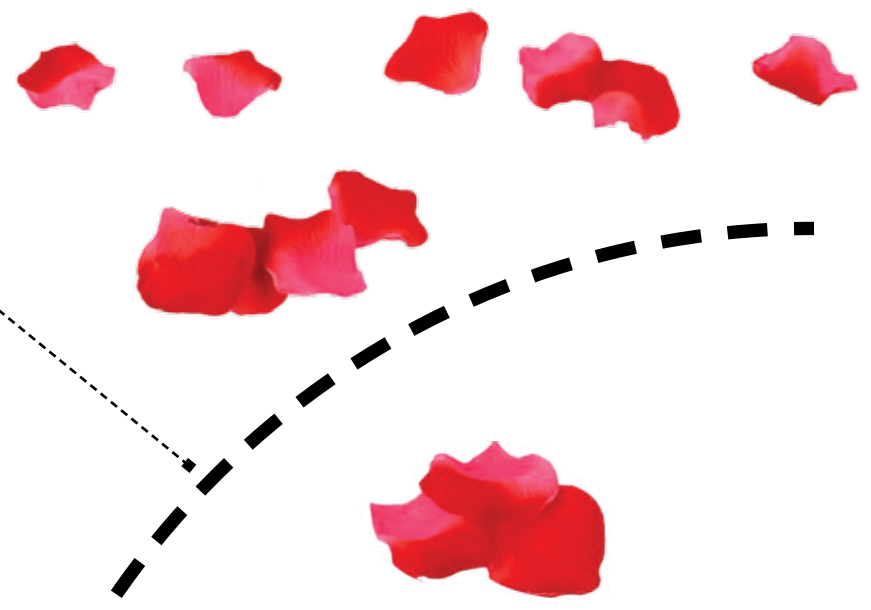
فروش محصولات

اغلب کارگاه‌های آموزشی با توجه به شرایط حضور مخاطبان برنامه‌ریزی و برپا می‌شود. عرب، در این‌باره می‌گوید: «برای مثال، برخی از بچه‌ها مبتلا به بیماری اوتیسم، شرایط بیرون آمدن از خانه را ندارند و نمی‌توانند از لحاظ روحی در جمع حضور داشته باشند. برای همین مربیان به منازل آنها مراجعه می‌کنند و آموزش‌های لازم را خصوصی فرا می‌گیرند. برخی از کارگاه‌ها هم مانند شیرینی‌پزی و آسیاب کردن مواد اولیه نوشیدنی‌ها مانند قهوه یا میکس کردن و وزن‌کشی آنها در خود کافه برگزار می‌شود. به دلیل محدودیت مالی و اینکه نمی‌توانیم تبلیغات زیادی داشته باشیم، توانستیم نظر خیران را به سمت کافه و کارآفرینی برای توان یابان سندروم داون و اوتیسم جلب کنیم. اما خودمان دست به کار شده‌ایم

وقتی از کنار مغازه‌های پررُز و برق مجتمع تجاری محدوده دریاچه خلیج‌فارس می‌گذرید، مکانی دنج و آرام توجه شما را به خود جلب می‌کند. با فونت درشت روی شیشه مغازه نوشته شده است: «کافه دان‌تیسیم، نخستین کافه خاص در جهان». همین جمله کافی است تا حس کنجکاو شما را تحریک کند. سرک کوچکی می‌کشید تا از داخل مغازه سردر بیایید، اما شیشه‌های دودی مانع می‌شوند و در نهایت تا چشمتان را باز می‌کنید، خود را در داخل کافه می‌بینید. نام این کافه از ۲ نام، «داون» و «اوتیسم» شکل گرفته است و گردانندگان این کافه هم مبتلا به سندروم داون یا اوتیسم هستند. کافه دان‌تیسیم از اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۷ به همت «آلین آگاهی» به‌عنوان معلم موسیقی کودکان استثنایی و ۱۰ نفر از فرشتگان اوتیسم و سندروم داون افتتاح و خیر راه‌اندازی این کافه به سرعت در فضای مجازی منعکس شد و در مدت کوتاهی مخاطبان بسیاری راهی این مکان شدند. از ایده اولیه شکل‌گیری کافه دان‌تیسیم تا مرحله اجرای طرح، حدود ۲ سال طول کشید. کافه‌ای که همه کارهایش از صفر تا صد به همت بچه‌های سندروم داون و اوتیسم اداره می‌شود. به گفته مؤسس کافه دان‌تیسیم، این کافه راه‌اندازی شد تا بقیه مردم توانمندی‌های این بچه‌ها را ببینند، خودشان را خیلی زود نشان دادند و می‌خواستند علاوه بر بقیه به خودشان هم ثابت کنند، آنها می‌توانند.

ماهگیری یادگیری

«مید غرب»، مدیر اجرایی کافه دان‌تیسیم، درباره دوره‌های آموزشی این کافه توضیحات بیشتری می‌دهد: «برادر من هم از بچه‌های سندروم داون است. به همین دلیل ما هم عضوی از این جامعه هستیم و می‌دانیم دغدغه‌های خانواده‌های آنها چیست و چه سختی‌ها را تحمل می‌کنند. متأسفانه این‌گونه افراد به سبب شرایطی که دارند از سوی جامعه پذیرفته نمی‌شوند و خانواده‌ها می‌ترسند که آنها به لحاظ روحی آسیب ببینند، اما با راه‌اندازی و فعالیت این کافه این‌سز لاین فکر کم‌رنگ‌تر شد. چراکه با فعالیت این بچه‌ها علاوه بر خانواده‌ها، شهروندان هم به توانایی‌های آنها پی بردند. در همین کمین کرده‌اند و ناگهان از راه می‌رسند و با خودشان تصمیم گرفتیم دوره‌های آموزشی رایگان را با حداقل هزینه در زمینه‌های مختلف برگزار کنیم. این دوره‌ها، آموزشی شامل کافه‌داری، شیرینی‌پزی، عروسک‌سازی، نقاشی، گلیم‌بافی، آسیاب و بسته‌بندی قهوه‌است. در واقع هدف ما از برپایی دوره‌های مختلف هنری و فراگیری آنها، مهارت‌آموزی و کسب درآمد برای این بچه‌ها است.

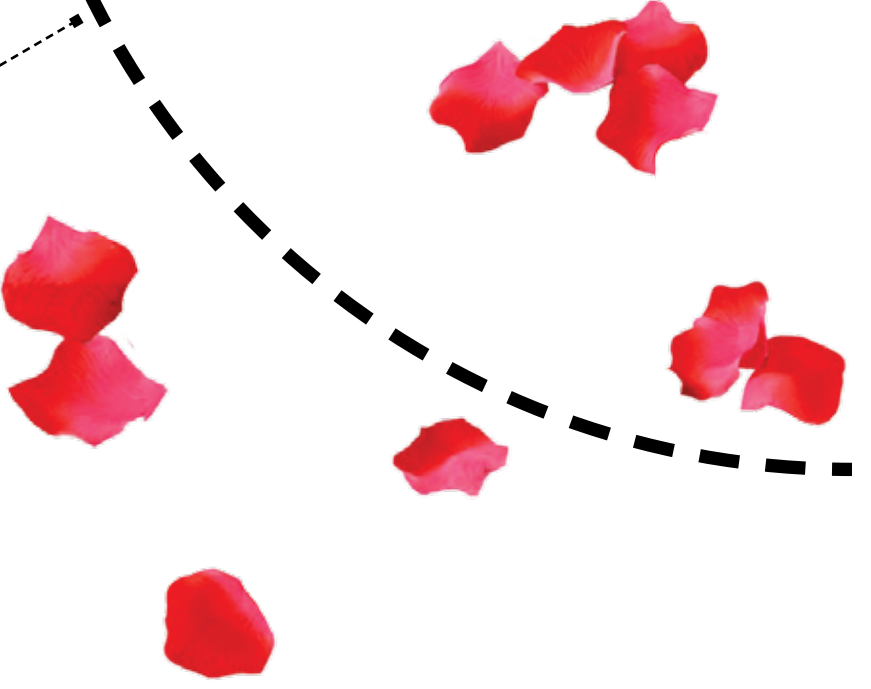

گفت‌وگو با سه بانوی موفق هم‌محلله‌ای در آستانه روز زن

آنها روی پای خود ایستاده‌اند

سدر جعفریان

زمان زیادی برای اثبات توانمندی‌های بانوان در عرصه‌های مختلف جامعه سپری شد و حوادث بسیاری اتفاق افتاد. بانوانی که فعالیت‌های اجتماعی را با امر خطیر فرزندپروری به درستی گره زدند و حالا موفقیت‌های روزافزونشان مهر تأییدی بر ظرفیت‌های کشف نشده دیگری از آنهاست. بانوانی که مادرانه و مقتدر پای سختی‌های بیرون از محیط امن خانه ایستادند و پا به پای مردان پیش آمدند. فرارسیدن روز مادر و بانو، بهانه‌ای شد تا سراغ تعدادی از مادران نمونه نهمین تکه از پانتخت برویم و پای صحبت‌هایشان بنشینیم.

زهرا خرمتگیر، پزشک و کارآفرین:
دغدغه‌ام توانمندسازی و اشتغالزایی بانوان است

بانوان به خوبی ثابت کرده‌اند که در کنار همه فعالیت‌های مادرانه می‌توانند فعالان، کتشرگان و متخصصان مؤثری باشند

معصومه سهی کیش، مادر ناشنوا:
مهر مادری‌ام با درد عجین شده است

دست سازه‌های زهرا از تابلوهای معرق گرفته تا عروسک‌های تزئینی نمدی آن گونه که باید و شاید به فروش نمی‌رسند چراکه بازاری برایش فراهم نیست

مریم رهنمایی، ذکاو، بانوی ورزشکار موفق:
با حمایت از بانوان، جامعه پویاتری خواهیم داشت

حمایت‌های خانوادگی و شغلی از بانوان باعث می‌شود نقش‌های مختلف اجتماعی آنها تثبیت شود

متخصص بیماری‌های بانوان و روان‌شناسی) به‌صورت هفتگی و ماهانه اجرا می‌کنیم و این یکی از دغدغه‌های اصلی من است. گروهی که ۵ نفر ثابت هستیم و گاهی با توجه به فراخور طرحی که اجرا می‌کنیم، از سایر همکاران نیز کمک می‌گیریم. مانند طرح جهادی و درمانی که در مناطق حاشیه‌های محروم پایتخت ویژه بانوان و کودکان اجرا می‌شود.»

هیچ عرصه‌ای برای فعالیت بانوان دست نیافتنی نیست. این را بانوی کارآفرین و جهادگر تأکید می‌کند و ادامه می‌دهد: «طی این سال‌ها بانوان به خوبی ثابت کرده‌اند که در کنار همه فعالیت‌های مادرانه می‌توانند فعالان، کتشرگان

خودش هم گمان نمی‌کرد همه ماجرای فعالیت‌های جهادی و خیرخواهانه‌اش، این نذر معنوی ساده پس از فارغ‌التحصیلی و راهاندازی مطبش، سال‌ها ادامه پیدا کند. «زهرا خرمتگیر»، ۴۶ ساله، پزشک بانوان و کارشناس ارشد طب سنتی، مدیر کانون سلامت شهرداری منطقه ۶، مدیر سلامت انجمن جهانی پزشکان بدون مرز، مدیر سلامت مؤسسه نیکوکاری «خاتم» و همچنین مسئول انجمن توانمندسازی بانوان منطقه، فعالیت‌های جهادی و داوطلبانه خود را از سال ۱۳۷۵ آغاز کرده است. خرمتگیر وقتی می‌خواهد درباره این آغاز نیکوکارانه صحبت کند، به نخستین نذر معنوی‌اش اشاره می‌کند: «به خوبی به یاد دارم که نخستین نذر من این بود در مطب خود، بیماران بی‌بضاعت را رایگان ویزیت کنم. این اتفاق افتاد و شیرینی برکت آن برایم بسیار لذت‌بخش بود. آنقدر که ره‌ایش نکردم و هر بار به دنبال حرکت جهادی جدیدی بودم که خیرش به بانوان آسیب‌دیده و بیمار برسد. برای همین، محور اصلی فعالیت‌ها و اقدامات جهادی‌ام را «آموزش سبک زندگی سالم» در نظر گرفتم تا خدمات‌رسانی با کیفیت مطلوب ارائه شود. از سوی دیگر، طرح‌هایی برای ایجاد و افزایش نشاط در بین بانوان و توانمندسازی و فراهم آوردن بسترهای اشتغال به‌ویژه خانگی برای آنها، همراه با ۵ نفر از همکاران خوبم (پزشک عمومی،

از تولد «زهرا» ۶ روز می‌گذشت که تب و تشنج ناگهانی، به بخش‌هایی از مغز و عصب‌های شنوایی او آسیب رساند. «معصومه سهی کیش»، ۶۰ ساله، کارشناس علوم قرآنی و ساکن محله «مهرآباد جنوبی»، مدتی پس از آن تب و تشنج و در ۸ ماهگی زهرا، راهی تهران شد تا مداوای دخترش را آغاز کند. آزمایش‌ها و معاینه‌های فراوان از سوی پزشکان متخصص بسیار، تنها یک نتیجه داشت و آن این جمله تلخ برای مادر بود که «دختر شما دچار ناشنوایی مطلق شده است که به‌تدریج بر روی تکلمش نیز اثر خواهد گذاشت و متأسفانه درمانی هم برای آن وجود ندارد». ماه‌ها طول کشید تا مادرانه با این غم کنار بیاید. به پیشنهاد یکی از همان پزشکان به مراکز آموزشی «باغچهبان» مراجعه کرد تا گفتار درمانی زهرا را آغاز کند و خودش نیز زبان اشاره را فراگیرد. دوره‌های پیش از دبستان برای زهرا تا ۹ سالگی به طول انجامید و پس از آن وارد کلاس اول ابتدایی شد. سهی کیش تعریف می‌کند: «برای یک مادر درد بزرگی است که فرزندش دچار نقصی باشد. نقصی که در جامعه با بازخوردهای متفاوتی همراه است و هرکدام از این بازخوردها که از سر ندانستن باشد، آسیب فراوان به فرد معلول می‌زند که‌گاه جبران‌ناپذیر است. مدرسه‌ای که زهرا می‌رفت، ویژه افراد ناشنوا بود. برای همین، نیازی به حضور من در کلاس‌هایش نبود. بیرون کلاس منتظرش می‌ایستادم تا زنگ آخر به صدا درآید. به درس علاقه داشت. آنقدر که زیاد معلولیتش را

با آن احساس نمی‌کرد و سرگرم بود. بهانه‌ها و سؤال‌های بی‌شمارش از ۱۴ سالگی آغاز شد. مدام می‌پرسید: «چرا نمی‌شنوم؟ چرا خواهرانم می‌شنوند؟ چرا بیرون از خانه، مردم این‌قدر نگاه می‌کنند؟ چرا کسی با من دوست نمی‌شود؟» و بسیاری چراهای دیگر که اغلب پاسخ قانع‌کننده‌ای برایشان نداشتیم. برای اینکه حالتش خوب شود، مدام او را پارک، سینما و اماکن تفریحی می‌بردیم. آسیبی که به مغزش در پی همان تب و تشنج وارد شده بود، مانع از تمرکز کامل بر روی درس‌هایش می‌شد. چند باری حالت خراب شد. با پزشکش مشورت کردم و پزشک توصیه کرد مدتی درس را رها کند تا دوباره تشنج سراغش نیاید.» سهی کیش ادامه می‌دهد: «خانه‌نشینی برای زهرا اصلاً خوب نبود. پرس‌وجوکنان از انجمن ناشنوایان تهران سردرآوردیم. محیطی آموزشی و مصممی که حتی از من نیز بنابر تخصص و تحصیلاتم، دعوت به تدریس کردند. ۸ سال آنجا کلاس‌های قرآنی و احکام ویژه ناشنوایان برگزار کردم و زهرا هم از کلاس‌های هنری مانند «معرق» و «مشیک» بهره‌برد. یک کارگاه کوچک در یکی از اتاق‌های خانه برایش تدارک دیدم تا حساسی سرگرم شود. اغلب اوقات، من و همسرم نیز در کارگاه زهرا به سمپاده‌کشی چوب‌ها و رسم الگوهای هنری مشغول بودیم. پس از این ازدواج خواهران زهرا، او باز هم احساس تنهایی کرد. این بار به صرافت افتادم تا با پیدا کردن یک شغل مناسب، هم اعتماد به نفسش را تقویت کنم و هم به منبع درآمدش

و متخصصان مؤثری باشند که جامعه برای پیشرفت و رشد در همه ابعاد به نیرو و تخصص آنها نیاز دارد. همین بانوان می‌توانند نسلی آگاه و کاردان نیز پرورش دهند. با پیروی از این تفکر، به دخترانم علاوه بر آموزش‌های آکادمیک که در حال گذراندن آن هستند، مهارت‌های زندگی (فردی و جمعی) را هم به‌صورت علمی و عملی آموزش می‌دهم. برای مثال، از دختر بزرگ خود خواستام با توجه به رشته تحصیلی‌اش (صنایع غذایی) در بخش کارآفرینی بانوانی که محصولات خوراکی تولید می‌کنند، فعال باشد و مشاوره دهد. در حال حاضر، گروه بانوان کارآفرین متشکل از ۶۰۰ نفر را راهاندازی کرده‌ایم که هرکدام به تولید محصولاتی باکیفیت و سالم پرداخته‌اند. روش‌های تهیه و تولید محصولات، بازاریابی و شبکه‌سازی برای فروش و شیوه‌های به‌روزرسانی محصولات از جمله سرفصل‌های آموزشی هستند که هدف نهایی از آنها خودکفایی بانوانی است که به هر دلیل به منبع درآمد نیاز دارند. بنابراین، خانواده خود را نیز درگیر اجرای طرح‌های جهادی کرده‌ام تا تفکر کارآفرینی و فرهنگ مهرورزی گسترش یابد و به نسل آینده هم تعلیم داده شود. امیدوارم همه بانوان از قدرت بیکران نهفته در خود که از منبعی الهی و قدسی سرچشمه می‌گیرد و در بسیاری از احادیث و روایات به آن اشاره شده است، غافل نمانند و بهره‌کامل ببرند.»

دلخوش کند. بسیار زود به واسطه یکی از دوستان در کارگاه تولیدی پوشاک مشغول کار شد. با او به کارگاه می‌رفت تا احساس امنیت کند. «کرونا» که آمد، همه چیز به هم ریخت و از ترس ابتلا، زهرا را خانه‌نشین کردم. اکنون مدتی‌است سرگرم دوخت عروسک‌های نمدی است.» رنج‌نامه این مادر فداکار با حمایت نشدن زهرا و امثال او از سوی مسئولان کامل می‌شود. او می‌گوید: «دروغ با اغراق نیست اگر بگوییم معلولان حمایت‌چندانی نمی‌شوند. دست سازه‌های زهرا از تابلوهای معرق گرفته تا عروسک‌های تزئینی نمدی آن گونه که باید و شاید به فروش نمی‌رسند چراکه بازاری برایش فراهم نیست. به گمانم مادرانی که فرزندان معلول دارند از سایر مادران بسیار مادتر هستند چراکه مهرشان هر لحظه با درد آمیخته می‌شود.»

کمی سخت بود تا میان کارهای خانه، رسیدگی به فرزندم و امور ورزشی، تعادل برقرار کنم اما با مدیریت صحیح، این اتفاق افتاد. اکنون حتی زمان‌های فراغت هم دارم که به مطالعه و نواختن موسیقی با پیروم می‌گذرد.» رهنمایی، به اثرگذاری حمایت‌های خانواده و اطرافیان در پیشرفت بانوان اشاره می‌کند: «بانوان استعدادهای بالقوه فراوانی دارند که برای پویایی جامعه باید از آنها حمایت شود. حمایت‌های خانوادگی و شغلی که نقش‌های مختلف اجتماعی آنها را تثبیت می‌کند تا بدون فشارهای حاشیه‌ای و جنسیتی به فعالیت‌های درخشان خود ادامه دهند. البته مواردی هم بوده است که بانوان بدون حمایت رشد کردند و در اوج باقی ماندند که آن از هر چیز دیگری برای ما لذت‌بخش‌تر است. در بخش حمایت‌ها باید به منع خشم‌های گوناگون علیه بانوان هم توجه شود. حمایت‌های پدر و مادر و همسر منجر به نگارش کتاب ۲ جلدی با عنوان «آموزش کارانه» در سال ۱۳۹۴ شد که بسیار هم مورد توجه قرار گرفت. امیدوارم دامنه این حمایت‌ها به جامعه هم کشیده شود و شاهد فراهم شدن بسترهای اشتغال و مدیریت بانوان در سطوح مختلف باشیم.»

فعالیت بانوان منطقه به روایت عدد

بانو عضو کانون‌های مادر و کودک، سر راهی محله منطقه هستند.

بانوی سرپرست خانوار در اداره بانوان شهرداری منطقه برای بهرهمندی از خدمات مختلف تشکیل پرونده داده‌اند.

بانوی کارآفرین در سر راهی محله منطقه به کارآفرینی به فروش‌های گوناگون مشغول فعالیت هستند.

بانو در عرصه‌های فرهنگی، علمی، ورزشی، مذهبی، هنری و صنعتی با افتخار آفرینی به کسب مدال و مقام‌های برتر نایل آمده‌اند.

در صد مراجه‌کنندگان به مراکز آموزشی، اجتماعی و فرهنگی منطقه را بانوان تشکیل می‌دهند.

● **صاحب امتیاز:** مؤسسه همشهری
 ● **سر دبیر:** مهدی علیپور
 ● **مدیر تحریریه:** زکیه سعیدی
 ● **تحریریه:** مهدی اسماعیل پور / مریم باقرپور
 ● **صفحه آرایی:** محمد رضا محمدی تاش / علی حسینی / امیلاد رفیعی
 ● **فازنده توکلی:** سمیرا باباجانیور / ثریا روزبهانی / سحر جعفریان
 ● **حروفچینی و تصحیح:** منیژه خسروآبادی / اعظم آجوربندیان / فهیمه شیرازی
 ● **فاطمه نصیری** ها

● **نشانی:** خیابان ولی عصر (عج) نرسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● **کد پستی:** ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● **صندوق پستی:** ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● **تلفن:** ۰۲۳۰۲۳۱۰۰ ● **دورنگار:** ۰۲۳۰۲۳۴۸۸

شهروند خبرنگار

درختان هرس نشده‌اند

منطقه ۵ در ابتدای بلوار سردار جنگل، خیابان فرزانه غربی، نبش بن بست بهار یکم، فضای سبزی است که در آن انواع درختان مانند تسوت وجود دارد. البته برخی از درختان به دلیل بی توجهی به مرور زمان خشک شده‌اند. مشکل اینجا است که در محدوده سردار جنگل همه درختان هرس شده‌اند، اما از هرس درختان این محدوده خبری نیست. از مسئولان شهرداری ناحیه ۳ تقاضای رسیدگی داریم.

مینا رحمتی
محلله سردار جنگل

دردسر تابلوهای بزرگراه

منطقه ۹ بزرگراه شهید آیت‌الله سعیدی یکی از معابر پر تردد منطقه است اما در این بزرگراه مشکل تابلوهای ترافیکی وجود دارد. آن دسته از شهروندانی که به محل آشنا نیستند با کمترین اشتباهی وارد مسیر دیگری مانند بزرگراه فتح می‌شوند. از مسئولان تقاضا می‌شود که یا تابلوهای بیشتری در محل نصب کند یا اینکه محل نصب تابلوهای کنونی را تغییر دهند.

سینا شهبازی
محلله استاد معین

گلایه از اتوبوس‌های تهرانسر

منطقه ۲۱ وضع اتوبوس‌های تهرانسر بسیار بد است. در این شرایط کرونا، نه تنها شهروندان مجبور هستند سوار اتوبوس‌هایی با ظاهری نامناسب شوند، بلکه دیر رسیدن اتوبوس‌ها هم سبب ازدحام مسافران می‌شود. تا جایی که صبح‌ها گاه تا یک ساعت در صف انتظار اتوبوس می‌مانیم و پس از سوار شدن هم جایی برای ایستادن نیست. از مسئولان درخواست رسیدگی داریم.

علی کریمیاری
محلله تهرانسر

مسیرهایی که افتتاح نشد

منطقه ۲۲ از مدت‌ها پیش مسئولان شهرداری منطقه ۲۲ درباره ایجاد مسیرهای دوچرخه خبر داده بودند، اما هنوز این مسیرها تکمیل نشده است و امکان استفاده شهروندان وجود ندارد. چند مکان هم در بوستان‌های چیتگر و شهدای خلیج فارس به‌عنوان مسیر دوچرخه وجود داشت که این روزها امکان استفاده از آنها نیز وجود ندارد. کاش مسیرها زودتر افتتاح شوند.

رهام شمس
محلله چیتگر

هویت محله

محلله درختان انار

شهرک «چشمه» در محدوده شهرک «راه‌آهن» یا «گلستان» منطقه ۲۲، جزو قدیمی‌ترین شهرک‌های محدوده غرب تهران به شمار می‌آید. شهرک چشمه در زمان ساختش قرار بود، شبیه محلله‌ای در شهر «رم» پایتخت «ایتالیا» باشد. چون اگرچه این شهرک، ۴۰ سال پیش بر روی زمین‌هایی ساخته شد که پر از درختان «گیلاس»، «توت» و «سرو شیرازی» بود، اما خانه‌های احداث شده در آن اغلب ویلایی بودند و در خوش آب و هواترین نقطه تهران قرار داشتند. اما با گذر زمان و تشکیل تعاونی کارکنان شرکت «راه‌آهن»، هویت این شهرک تغییر کرد و در اطراف آن برج‌ها و ساختمان‌های بلند مرتبه ایجاد شد. خیابان «هوایروز»، بلوار «امیر کبیر» و خیابان «یاس» از خیابان‌های مهم و اصلی شهرک چشمه هستند و بلوارهای آن بیشتر به نام درختان و گیاهان مانند «گلها»، «کاج»، «اقاقیا»، «بنفشه»، «سروستان» و... نامگذاری شده‌اند. در این شهرک مانند بافت گیاهی شایع تهران، کلونی‌ای از درختان «انار» هم وجود داشته است که با توجه به آب و هوای خنک و خشک محلله، به‌صورت سنتی در گوشه و کنار شهرک، درختان انار همچنان به چشم می‌خورند.

آموزشکده محلله

حیاطی پر گل با یاسمن زمستانه

«یاسمن زمستانه» گیاهی از خانواده «زیتون» است. یاسمن زمستانه درختچه‌ای گلدار است که در زمستان پر از گل می‌شود. این گیاه زیبا در پارک‌ها، باغ‌ها و سطوح شیب‌دار کاشته می‌شود و بیشتر برای مرزبندی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این گیاه درختچه‌ای بلند و باریک است که تا ۳ متر رشد می‌کند، برگ‌هایی به رنگ سبز تیره و پر دارد و هر برگ به ۳ مستطیل بیضی شکل تقسیم می‌شود. یاسمن زمستانه گیاهی همیشه سبز است و رشد متوسطی دارد و ۵ تا ۱۰ سال طول می‌کشد تا به رشد نهایی خود برسد. این درختچه شاخه‌های بلندی دارد که پر از گل است. گل‌ها ۲ و نیم سانتیمتر هستند و از ماه آبان تا اسفند بر روی گیاه دیده می‌شوند. چون گیاهان معمولاً در زمستان گل ندارند و زیبا نیستند، یاسمن زمستانه از ارزش خاصی برخوردار است.

نگهداری: یاسمن زمستانه تحمل گرما و آلودگی جوی را دارد و بیماری خاصی این گیاه را تهدید نمی‌کند. تنها باید مراقب سوسک ژاپنی بود. بهتر است در جای آفتابی یا نیم‌سایه قرار گیرد. البته در سایه هم این گیاه رشد می‌کند اما دارای گل‌های کمتری خواهد بود.

دمای مناسب: بهترین دما این گیاه ۵ تا ۲۸ درجه است.

رشد گیاه: خاک لومی یا ماسه‌ای خوب زهکشی شده و مرطوب، حاکی مناسب برای رشد این گیاه است و به آبیاری متوسط نیاز دارد.

نکته: این گیاه مانند درخت مورونده است و اگر در کنار یک دیوار کاشته شود، رشد بسیار خوبی خواهد داشت.

کاشت: ابتدا باید بذر در یک قاب سرد کاشته شود و بهتر است زمستان اول را در گلخانه باقی بماند و وقتی به اندازه کافی رشد کرد در بهار و یا اوایل تابستان به بیرون منتقل شود.

البته می‌توان در ماه آبان از راه قلمه زدن یاسمن زمستانه را تکثیر کرد.

زهرآ کابلی- کارشناس گل و گیاه

تقویم محلله

در محدوده غربی پایتخت ۱۳ تا ۲۰ بهمن ماه اتفاق‌های زیادی رخ داده که در زیر به برخی از این رویدادها اشاره شده است.

منطقه ۹ ۱۳ بهمن‌ماه سال ۱۳۹۶، طرح «ساخت جایگاه‌های سوخت کوچک مقیاس» در منطقه ۹ کلید خورد. این طرح با توجه به افزایش تعداد خودروها در تهران و برخی کلان‌شهرهای کشور و کسری جایگاه‌های سوخت مطرح شد. با توجه به جمعیت بالای پایگاه «یکم شکاری» و وجود اماکنی مانند دانشگاه علمی کاربردی، مراکز خرید، مهمانسرا و تسهیلات رفاهی در این پایگاه، پس از مذاکره با مسئولان و ساکنان آن مشخص شد که بیشتر شهروندان از جایگاه سوخت موجود در خیابان «سی‌متری جی» برای سوخت‌گیری استفاده می‌کنند که این خود علاوه بر افزایش آلودگی هوا سبب تشدید ترافیک در معابر منطقه می‌شود، به همین دلیل پس از مطالعه، بررسی و شناسایی فضاهای موجود پایگاه، اجرای جایگاه سوخت کوچک مقیاس بر اساس ضوابط شهرداری در دستور کار قرار گرفت.

منطقه ۹ ۲۰ بهمن‌ماه سال ۱۳۹۲، مرکز بهداشتی درمانی منطقه ۲۱ در فضایی به مساحت ۴۰۰ مترمربع در محلله «ویلاشهر» و بوستان «زیتون» در «وردآورد» به مساحت ۳۰ هزارمترمربع به بهره‌برداری رسید. مرکز بهداشتی درمانی منطقه ۲۱ در یک طبقه دارای بخش‌های اورژانس، جراحی سرپایی، پرستاری، پزشک عمومی، دندانپزشک عمومی، مامایی، متخصص چشم پزشکی و گوش (ENT) و تست ورزش بود، سپس بخش‌های تخصصی داخلی، زنان و کودکان و بخش‌های ارتوپدی و داروخانه در آن به بهره‌برداری رسید. مرکز بهداشتی درمانی منطقه ۲۱ شرکت «شهر سالم» شهرداری تهران در ۱۵ جاده مخصوص کرج، بعد از چهارراه ایران‌خودرو، خیابان انصار، شهرک ویلاشهر، کوچه ۳۱، ضلع غربی بوستان دزبان قرار دارد.

منطقه ۲۲ ۱۹ بهمن‌ماه سال ۱۳۸۶، ساخت مسیر انحرافی برای ادامه زیرگذر شمالی و جنوبی میدان «المپیک» آغاز شد. با احداث مسیر انحرافی موقت به طول تقریبی ۱۵۰ متر و هدایت ترافیکی مسیر شرق به غرب بلوار صدرا، ادامه عملیات اجرایی زیرگذر شمالی- جنوبی میدان المپیک با خاکبرداری قسمت‌های باقیمانده در بلوار صدرا آغاز شد. این زیرگذر با هزینه‌ای بالغ بر ۹۰۰ میلیون تومان ساخته شد.

آیا می‌دانستید

توانمندی‌های هوا فضا در ۱۲ کیلومتر

آیا می‌دانستید در کیلومتر ۱۲ بزرگراه «شهید لشکری»، خیابان «دانشگاه» و محدوده شهرداری منطقه ۲۱، پارکی وجود دارد که در آن به جای انواع گل و گیاه و فضای بازی و ورزش، می‌توان با انواع تجهیزات هوا فضا آشنا شد. این پارک، پنجم همراه ۱۳۹۹ از سوی نیروی هوا فضای سپاه به مناسبت هفته «دفاع مقدس» متولد شد و در آن نیروهای هوافضای سپاه نمایشگاه دائمی توانمندی‌های خود را با عنوان «پارک ملی هوافضا» در معرض دید قرار دادند. در این نمایشگاه، تعدادی از موشک‌ها و سامانه‌های پدافندی مانند سام ۶- طیس - طائر ۲ - سوم خرداد معرفی شده است. به تازگی پس از دیدار شهردار منطقه ۲۱ و مدیران این پارک ملی پیش‌بینی شد زمینه‌ای برای تبدیل این مکان به محل بازدید مردم فراهم شود.